

ת"פ 35975/12/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 35975-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני כבוד השופט רונית פוזננסקי כץ
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פלוני
ע"י ב"כ עו"ד מירב בן שבת

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אילת קינן, עו"ד אסתי קופולוביץ' ועו"ד אדר לוי עידן

ב"כ הנאשם - עו"ד מירב בן שבת

גזר דין

חלק כללי

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

א. איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**);

ב. החזקת אגרופן או סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק;

ג. היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק;

ד. איומים (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם וש"ד (להלן: **המתלוננת**) בני זוג. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו המתלוננת ול"א (להלן: **המתלונן**) וביחד **המתלוננים**) בני זוג. בין הנאשם למתלונן היכרות מוקדמת והשניים התגוררו בבניין "סיטי טוואר" ברמת גן - כשהמתלונן התגורר בדירה X (להלן: **דירת המתלונן**) ואילו הנאשם התגורר בדירה Y (להלן: **דירת הנאשם**).

3. כתב האישום המתוקן חובק שני אישומים אשר מפורטים בכתב האישום בסדר כרונולוגי הפוך. על פי **עובדות האישום השני**, שהוא הראשון בזמן, ביום 14.11.20 שלח הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת הודעות בעלות תוכן מאיים. בין השאר כתב הנאשם למתלוננת "כל אחד מקבל את מה שמגיע לו לכל שבת יש מוצאי שבת"; "אמרתי לך משהו אחד אם תלכי עם מישהו מהחברים שלי

יהיה רעידת אדמה עכשיו את תכירי צדדים אחרים שלי מבטיח לך"; אם אני אגלה מה שאני חושב ובטוח תראי מה יהיה"; מעורבים פה אנשים אללה יסטור"; שישבו אצלי בבית בדיוק שהמשלוח הגיע"; את לא מתקרבת לציפורן שלי מותק ואני לא מאיים ברור שלא ימים יגידו".

4. הנאשם לא הסתפק בכך ובאותן נסיבות גם הקליט הודעות בעלות תוכן מאיים שגם אותן שלח למתלוננת, כדלקמן: "הכל טוב נשמה, אנחנו ניפגש עוד, אל תדאגי, מבטיח לך"; החלב הזה שאת שותה, יא בת זונה, של היונים, של הצמחוניים, שאת חושבת שאתה יכולה לערבב את התחת שלי, חושבת שאני איזה ילד, אה? יא טמבלית... שותה סויה יא חתיכת מטומטמת, את הטעות שעשית חכי, ועל סהר ושהוא דיבר ככה אני אומר לך, שיהיה בריא"; "יא חתיכת זונה, יא חתיכת כלבה, יא שרמוטה, את לא מתביישת את מזמינה אוכל שקיות שיהיה לך מה למרוח למישהו שהיה חבר שלי, יא חתיכת שרמוטה, יא בת זונה, אני אזיין אותך ואז את אמא שלך, יא חתיכת תחנה מרכזית. את לא יודעת לאיזה טעות נכנסת בכלל, תקשיבי לי טוב".

5. עוד נכתב באישום השני כי ביום 19.11.20 שלח הנאשם למתלוננת הודעה בעלת תוכן מאיים שלשונה "אם חשבת שאני לא יודע שאת הבניין נכנסת מהחניה ואצל ל"א את טועה אני יודע הכל אבל נקמה מגישים אותה קרה וצוננת תמסרי את זה לל"א אישית ממני את זונה של הג'יהאד האיסלמי והוא חחח הוא לא יודע איזה טעות הוא עשה איתי (כך נכתב בכתב האישום כהעתק למקור ר.פ.).

6. **האישום הראשון** אירע, כאמור, לאחר המפורט באישום השני. ביום 9.12.20 בשעה 02:30 או בסמוך לכך, עת שמע הנאשם כי המתלוננת שוהה בדירת המתלונן, הגיע הנאשם אל פתח דירתו של המתלונן כשהוא תחת השפעת אלכוהול ומצויד בסכין מטבח (להלן: **הסכין**) ובפטיש (להלן: **פטיש**), צלצל בפעמון וכן דפק בחוזקה על דלתו של המתלונן, אולם לא נענה. בהמשך, ומשלא נענה, דפק הנאשם על דלתו של המתלונן בחוזקה באמצעות הפטיש, תוך שאיים על המתלונן באומרו "אני בא לרצוח אותך ואני אדקור אותך כמו שאני דוקר את הדלת עכשיו" וכן איים על המתלוננת באומרו "אני ארצח את שניכם, אל תדאגי, אני עוד אשלח אותך באמבולנס". כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לדלת ולמשקוף נזקים בדמות שברים וכן נשברו הידית ודלת הצילינדר.

ראיות לעונש - הגברת ד', אחות הנאשם

7. הגברת ד', אחות הנאשם (להלן: **הג' ד'**) ביקשה לשאת דברים בזכות הנאשם, אחיה הבכור. הגב' ד' הבהירה מיד בפתח דבריה כי מעשיו של הנאשם אינם מקובלים עליה - לא כאישה ולא כאימא לשתי ילדות, אולם היא מאמינה כי יחד יוכלו להתגבר על תקופה קשה זו וללמוד מכל אשר היה. בדבריה סיפרה על ילדותו של הנאשם ועל כך שגדלו בבית הוריהם ביחד עם 5 אחים, וכי אביהם לא הוביל אותם "בדרך נכונה" וכי את מרבית האלימות מצד האב ספג הנאשם. ההורים נפרדו והנאשם היה זה שעזר לאם, בעיקר מן הבחינה הכלכלית. לדבריה, מעשיו של הנאשם אינם מאפיינים את התנהגותו ואורח חייו כלל וכלל. הנאשם תורם ומסייע לנזקקים רבים, הקים בית תמחוי וסייע רבות לנפגעי קורונה. עוד מסרה כי היא ומשפחתה העניקו ומתכוונים להוסיף ולהעניק לנאשם תמיכה ועזרה, ושיתפה כי הנאשם עצמו מבקש לרכוש כלים שיאפשרו לו להתנהג אחרת.

טענות המאשימה:

8. המאשימה טענה כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם מכיוון שהאיומים בהם הודה הינם איומים קשים, באמצעים מדגימים, אשר מציבים את העבירות בהן הודה ברף הגבוה - והכל כלפי בת זוג וכלפי בן זוגה. לשיטתם, התנהגותו של הנאשם הינה בעלת מאפיינים אובססיביים כלפי המתלוננת, אשר באו לידי ביטוי בכך ששלח לטלפון הנייד שלה

6 הודעות, אשר כל אחת בפני עצמה מהווה איום.

הנאשם לא רק איים אלא קיים את הבטחתו כאשר ביום 9.12.20, משלמד על כך שהמתלוננת בבית המתלון, הגיע לדירת המתלון כשהוא בגילופין וכשברשותו פטיש וסכין. הנאשם הגיע אל דלת דירת המתלון והחל לצלצל בפעמון ולדפוק בדלת ומשלא נענה היכה בדלת באמצעות פטיש, תוך שאיים על חייהם של המתלוננים באומרו למתלון כי ידקור אותו כפי שדקר את הדלת, ואיים על המתלוננת באומרו כי ירצח את שניהם.

9. המאשימה הוסיפה וטענה כי תיק זה מגלם בחובו יחסים בין בני זוג לכל דבר ועניין ומכאן שמדובר בתיק אלמ"ב. השימוש באמצעים מדגימים - סכין ופטיש (צילומים הוגשו וסומנו במ/2) - מציבים את התיק ברף הגבוה בתיקים מסוגו, שכן החפצים יכולים היו לגרום לנזק משמעותי לגוף ולרכוש. המתלוננת והמתלון מצאו את עצמם תחת סכנת חיים נוכח איומיו והתנהלותו של הנאשם ורק בדרך נס לא הסתיים האירוע באסון כבד.

המאשימה ביקשה להצטייד ב**תסקיר נפגע** ואולם המתלוננת, אשר הביעה בתחילה את רצונה להגיש תסקיר נפגע מטעמה, ניתקה קשר עם המאשימה וכתוצאה מכך אין בפני בית המשפט תסקיר נפגע. עוד אציין כי בישיבה שקדמה לישיבה בה נשמעו הטיעונים לעונש התייצב המתלון וביקש לשאת דברים ובקצירת האומר אציין כי המתלון ביקש מבית המשפט להקל בעונשו של הנאשם.

10. הערכים המוגנים שנפגעו לשיטת המאשימה הינם זכותו של אדם לשלמות גופו ושלמות נפשו ותחושת הביטחון בביתו. העבירות בוצעו בתוך התא המשפחתי, שכן בוצעו על ידי מי שהיה בן זוגה של המתלוננת. מתחם העונש ההולם שהוצג על ידי המאשימה נע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר. לגבי מיקום הנאשם בתוך המתחם טענה המאשימה כי עסקין בנאשם שלחובתו הרשעות קודמות, חלקן באלימות וחלקן בנזק לרכוש. יצר הפורענות מצוי בו בנאשם, כך לשיטת המאשימה. לא זו אף זו, לחובת הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 4 חודשים שלא הרתיעו מלשוב לדרכו העבריינית. בתיק זה לא התקבל תסקיר כך שלא ניתן לאמוד את הסיכון הנשקף מהנאשם, שלא נטל חלק בכל הליך טיפולי. נוכח מכלול האמור עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר על תנאי מתיק פלילי 29767-07-16; מאסר על תנאי בכל עבירת אלימות בכלל זאת עבירות של החזקת סכין, איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. בנוסף עתרה המאשימה למתן פיצוי הולם למתלוננת.

טענות ההגנה:

11. באת כוח הנאשם טענה כי יש להקל בעונשו של הנאשם ומטבע הדברים הציגה עמדה מקלה בהרבה מזו שהוצגה על ידי המאשימה, כדלקמן:

א. ב"כ הנאשם הפנתה את בית המשפט לתיקון שנעשה בכתב האישום, ממנו עולה כי לא נעשה שימוש בסכין אלא בפטיש בלבד. לא זו אף זו, מדוח הפעולה עולה כי הנאשם החזיק את הסכין בכיס מכנסיו, בעוד שאת הפטיש אחז בידו עת השוטרים הגיעו למקום.

ב. כאשר המשטרה הגיעה למקום היה הנאשם כבר במסדרון ולא בסמוך לדלת המתלון. בדוח הפעולה ציין השוטר שהגיע למקום כי הנאשם הגיח לעברו מהמסדרון ומכאן שניתן ללמוד כי הנאשם לא רק שלא עמד עוד ליד דלת המתלון, אלא שהחל לעזוב את המקום עוד קודם להתערבות המשטרה.

ג. האישום השני התרחש בפער זמנים מהאישום הראשון, כאשר ברקע הקשר שנרקם בין המתלוננת למתלון. הנאשם ראה תמונות של המתלוננים בפייסבוק וברשתות, הזמנת אוכל שהזמינו הגיעה לביתו והוא הבין כי השניים ניהלו קשר עוד בזמן שהמתלוננת הייתה בקשר רומנטי איתו. לנאשם היו כוונות רציניות בנוגע למתלוננת ואף שקל להינשא לה, והכאב שחש נוכח סיום הקשר עמו, לצד הקשר שנרקם בין המתלוננת למתלון, פגעו בו קשות והם שהובילו אותו לעשות את שעשה.

ד. הנאשם מינף את שקרה לו למקום חיובי. במהלך מעצרו, אשר נמשך כבר ארבעה חודשים, מסייע הנאשם בהוראה בבית המעצר ואף משתתף בשירה בטקס יום הזיכרון. הנאשם אינו מרים את קולו, אינו מביע תסכול ומתכוון לעשות שינוי בחייו.

ה. הנאשם מעולם לא נקט אלימות כלפי המתלוננת ולא נטענה כל טענה שכזו על ידה.

ו. מיד עם מעצרו פינה אחיו של הנאשם את דירת הנאשם ואין בכוונתו לשוב ולהתגורר בשכנות למתלון. עוד נמסר כי הנאשם שילם עבור המתלוננת באמצעות אחיו עבור טיפול ברכבה משום שהתחייב לעשות כן עבור למעצרו וכי הוא תורם רבות לנזקקים, בעיקר בתקופת הקורונה.

12. בכל הנוגע למאסר המותנה טענה ב"כ המאשימה כי עסקין בתנאי שהוטל בגין עבירות שבוצעו בשנת 2014 בגין היזק לרכוש במזיד וכי ב-2017, עת הוארך התנאי, הורשע הנאשם בעבירה שכלל לא הקימה את התנאי ובכל זאת התנאי הוארך בשנת 2020. עם זאת טענה כי גזר הדין שריר וקיים ואין דרך לערער על אשר נקבע בו.

13. מתחם העונש ההולם שהוצג על ידי באת כוח הנאשם נע בטווח שבין מספר חודשים שירוצו בעבודות שירות ועד לתקופת מאסר קצרה. באשר לעונשו של הנאשם ביקשה כי בית המשפט יסתפק בימי מעצרו.

14. **בדברו האחרון אמר הנאשם** כי הוא מאוד מצטער על מה אשר קרה, וכי טעה, וכי אינו מקל ראש בעבירות בהן הורשע וכי הוא אינו מחפש אשמים, שכן הוא האשם היחיד. הנאשם הביע חרטה והבהיר כי אין לו טינה כלפי המתלוננים. עוד סיפר כי עשה חשבון נפש עם עצמו וקרא ספרים אשר עניינם שיפור אישיותו. למחייטו עובד מזה כעשר שנים כסמנכ"ל חברת נדל"ן (התקבל מכתב ממקום העבודה המשבח את פועלו סומן במ/5), כי הקים בית תמחוי לסיוע לנפגעי הקורונה, ודאג למשפחות רבות למזון וסיוע. הנאשם התחייב כי לעולם לא יחזור על מעשיו בהם הורשע וביקש את מידת הרחמים.

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם:

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, אשר מכון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל על הנאשם, והכל תוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנהוגה.

16. הצדדים טענו בפני בית המשפט למתחם אחד בגין שני האישומים ומכאן מצאתי לקבוע מתחם עונש כולל בהתאם להלכת ג'אבר. האירוע המפורט באישום הראשון ואשר כולל עבירות של איומים החזקת סכין והיזק לרכוש במזיד, הינו המשך ישיר של אירועי האישום השני שקודם לאישום הראשון בזמן, שעניינו באיומים נוספים וקודמים שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת.

הערכים המוגנים שנפגעו:

17. באיומיו החוזרים, בהחזקת הסכין ובהיזק לרכוש במזיד, פגע הנאשם בערכים מוגנים של שלום הציבור בכלל וכן בזכותו לשלוות נפשו, ביטחונו, חירות פעולתו של הפרט והזכות לשלמות והגנה על קניינו. ברע"פ 2038-04 לם נגד מדינת ישראל (4.1.06) נאמר בעניין זה:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום....".

18. כאמור, עבירת האיומים חולשת על הערך המוגן של שלווה נפשו של האדם, תוך אפשרות לחיים חופשיים מלחצים, ראו לדוגמא, ע"פ 103/88 ליכטמן נגד מדינת ישראל, כאשר הפסיקה ערכה אבחנה בין איום מילולי לבין איום באמצעות אמצעי מדגים, כגון סכין או פטיש או כל חפץ פוגעני, או אז מתחם העונש ההולם גבוה יותר. מדיניות הענישה בעבירות כגון דא הינה תוצר של הצורך להילחם בתופעה שלצערנו הפכה שכיחה מאוד של איומים ביחד עם אמצעים מדגמים, אותם משמיע המאיים כנגד המאויים שעה שלא קיבל את רצונו ובמטרה להפחיד ולהשליט טרור על חייו של המאויים ועל חיי סובביו.

19. מדיניות הענישה הרווחת בעבירות איומים כלפי בני משפחה הינה פועל יוצא של בחינת מיהותם של המאיים ושל המאויים ומאזן הכוחות ביניהם. גם נוסח האיומים, מטרתם והאם בוצעו בד בבד עם פעולות מעשיות לשם הגשמתם, או נלוו להם עבירות נוספות - כל אלה גורמים אשר עשויים להשפיע על גזירת הדין של המאיים. במקרה שבפניי הנאשם איים על המתלוננת, עמו היה לה קשר זוגי של כחודשיים. איומיו של הנאשם כלפי המתלונן כווננו כלפי מי שהיה חברו הטוב מזה יותר מעשרים שנים. האיומים נועדו לפגוע בתחושת הביטחון של המתלוננים בכלל וכאשר שהו בבית המתלונן בפרט.

20. כאמור, הנאשם הורשע גם בעבירת החזקת סכין ובעניין זה אפנה לע"פ 1964/14 מ"י נגד שימשילשווילי בהתייחס לעבירת החזקת הסכין קבע בית המשפט:

"שוב ושוב נזכיר - ומקרה זה אינו יוצא מן הכלל - כי נטילת סכין היא פעולה שתחילתה ברורה, אך בהמשך מובילה לאירועים שקשה לחזות אותם ואינם נושאים טובה לאף אחד מן המעורבים באירוע. החברה בישראל, ובית המשפט בכלל זה, אינה יכולה להשלים עם תופעות אלה, ומצווה לעקרו מן השורש".

21. אירועי אלימות בכלל ואירועי אלימות במשפחה בפרט, לא כל שכן איומים אליהם מתלווים אמצעים מדגמים והיזק לרכוש, הינם רעה חולה אשר יש לעשות כל שניתן לשם מיגורה. אין ספק כי הטלת ענישה מחמירה על אלה המאיימים, התוקפים, החובלים, המתעללים, הינה דרך חשובה, גם אם לא דרך יחידה, אשר יש בה כדי לתרום

למיגור התופעה הקשה. עמדתה המחמירה של המאשימה מובנת על רקע מטרה זו. עם זאת, אין המקרה האחד דומה לאחר ויש לאבחן בין מקרה למקרה, הן בקביעת המתחם והן בקביעת העונש.

קביעת המתחם - נסיבות לחומרה ולקולא:

22. בקביעת המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לרבות העובדות הבאות:

- א. הנאשם לא הסתפק בשורה של הודעות בעלות אופי מאיים ששלח והקליט למתלוננת, אלא שבחלוף כחודש, וחרף הזמן שחלף, יצא מדירתו, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, וכשבאמתחתו סכין ופטיש. הנאשם הגיע אל דלת ביתו של המתלונן, כאשר הוא יודע כי המתלוננת נמצאת אף היא בדירה.
- ב. האיומים אותם השמיע הנאשם, שהיה תחת השפעת אלכוהול, נעשו בעזרת אמצעים מדגימים ובכך יש משום חומרה יתרה נוכח סכנת ההתלקחות.
- ג. נתתי דעתי לתחושת הפחד שלבטח חשו המתלוננים עת הנאשם חבט בדלת המתלונן באמצעות פטיש, ולצד זאת, את הנזק שנגרם לדלת דירתו של המתלונן.
- ד. מעשיו של הנאשם נעשו על רקע העובדה שהנאשם סירב השלים עם החלטתה של המתלוננת לסיים עמו את הקשר, ובעיקר התקשה לקבל את הקשר שקשרה עם המתלונן. סירובו של הנאשם להכיר במציאות החדשה הוביל לכתיבת ושלחת הודעות מאיימות וחמורות, אשר פגעו בתחושת הביטחון של המתלוננת. אף המתלונן ספג איומים מצד הנאשם, ודלת ביתו, שם אמור להרגיש מוגן, נפגעה פגיעה חמורה.

כן לקחתי בחשבון בקביעת המתחם נתונים מקלים, לרבות:

- א. האיומים אותם השמיע הנאשם נעשו כאשר ברשותו אמצעים מדגימים, אולם אלה נשמעו מבעד לדלת סגורה, אשר לא נפתחה לאורך האירוע כולו.
- ב. נהיר וידוע כי העובדה שנאשם היה תחת השפעת אלכוהול אינה יכולה להוות שיקול בהקלה בעונשו, שכן הכניס עצמו למצב זה, ואולם לא ניתן להתעלם מן העובדה שעליית המדרגה באיומיו של הנאשם ובמימוש האיום נעשו כאשר היה תחת השפעת אלכוהול. הנאשם והמתלונן שכנים ומשכך ניתן להניח שבמהלך החודש שחלף מאישום לאישום היו יכולות להיות לו לנאשם הזדמנויות נוספות למימוש איומיו, אולם הנאשם לא עשה כן אלא במועד האמור, כאשר היה תחת השפעת אלכוהול.
- ג. מדוח הפעולה עולה כי כאשר השוטרים הגיעו למקום, הנאשם היה במסדרון ולא בסמוך לדלת המתלונן. משמע, לא המשטרה הייתה זו שגרמה לנאשם לחדול ממעשיו אלא הוא עצמו.

סקירת הענישה הנוהגת:

23. הצדדים הגישו לבית המשפט לקט פסיקה, ומטבע הדברים כיוונו כל אחד אל העונש אותו ביקשו. להלן סקירה קצרה של הפסיקה אשר הוגשה.

המאשימה הפנתה לפסיקה ובין השאר לפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 149/19 קובי פפאשוילי נגד מדינת ישראל שם הורשע המבקש בעבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק ופגיעה בפרטיות כלפי בת זוג ונגזרו עליו 9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים. בית המשפט קבע

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את הצורך להחמיר בענישה במקרים של אלימות והתעללות בין בני זוג. לטעמי, בנסיבות מסוימות נכון אף להחמיר בענישה בגין אלימות נפשית ומילולית בין בני זוג שעלולה להוליד אלימות פיזית בעתיד. בעניינו המבקש איים והטריד את המתלוננת בבוטות תוך פגיעה בפרטיותה ובשלווה נפשה מתוך אדנות וקנאה, מבלי לכבד את זכותה לאוטונומיה ואת החלטתה להפסיק את הקשר הזוגי עמו. התבטאויותיו החמורות ואיומיו לפגיעה פיזית בה ובמשפחתה - אשר אף הגיעו כדי איומים ברצח - מצדיקים ענישה חמורה ומרתיעה למניעת הישנות העבירות ומימוש איומיו ודי בכך כדי לדחות את הבקשה"

פסיקה זו עניינה ב- 400 התקשרויות והודעות של הנאשם למתלוננת והשמעת איומים קשים וחמורים כי ירצח אותה ויפגע בה בגופה ובמשפחתה. במקרה זה טענה המאשימה למתחם שנע בטווח שבין עונש מאסר של מספר חודשים ועד 15 חודשי מאסר ובית המשפט גזר על הנאשם, שלחובתו עבר פלילי רלוונטי מכביד אשר כולל מאסרים בפועל וטענה של שירות המבחן כי "לא זנח את החיים העבריים", עונש של 9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים. לשם השוואה, בתיק שבפניי, אמנם לעבירת האיומים נלווים אמצעים מדגימים, אך הפער במתחם המבוקש משמעותי ולהזכיר המאשימה טענה למתחם שנע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר ועתרה ל-16 חודשי מאסר שיוטלו על הנאשם.

ב. עוד הפנתה המאשימה לת"פ 35111-02-19 מדינת ישראל נגד לזר שם הורשע הנאשם בעבירת איומים כלפי רעייתו ואם ילדיו. האיומים הועלו על רקע רצונה של המתלוננת להתגרש. הנאשם איים עליה כי יהרוג אותה ואז יהרוג את עצמו. הנאשם נעדר רישום פלילי. המאשימה עתרה למתחם שנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וביקשה להעמיד את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של המתחם. ההגנה טענה למתחם שנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר תוך שהגדיר זאת כמקרה חריג והפנה להתרשמות שירות המבחן.

בית המשפט הפנה לע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל שם נקבע

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים בעוסקים בעבירות האלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימו באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי".

הבאתי ציטוט זה במלואו לא רק על שום העובדה שיש בו כדי לבטא את החומרה שיש בביצוע עבירות אלימות במשפחה, אלא גם כדי ליצור אבחנה, גם אם מסוימת, בין המקרה שהוצג בתיק זה לבין התיק שנדון בפניי. מבלי להיכנס לדיון והכרעה בשאלה באם עסקין באלימות במשפחה אם לאו, דומני שאין צורך להכביר מילים באשר לפער הקיים בין אלימות שננקטת בין זוג נשוי שלהם ילדים משותפים לבין איומים שהושמעו כלפי מי שהייתה בת זוגו של הנאשם למשך חודשיים בלבד.

ג. בת"פ 5363-01-17 מדינת ישראל נגד צבי ליטמן הורשע הנאשם בעבירת איומים על רקע סכסוך עסקי. המאשימה טענה למתחם עונשי הולם בין 12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל ועתרה לענישה במחצית המתחם. ההגנה עתרה לעונש של מאסר מותנה בלבד ולכל היותר של"צ. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין שמונה לבין 20 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם, שלחובתו עבר פלילי מכביד, עונש מאסר של 9 חודשי מאסר

וענישה נלווית.

ד. לבסוף הפנתה המאשימה לת"פ 28482-05-20 **מדינת ישראל נגד לוי**, שם הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים במסגרתן איים הנאשם על המתלוננת, שהייתה בת זוגו, כי יהרוג אותה וישחט אותה וכן בעבירה של היזק לרכוש עת הנאשם הרס את התריס במכת אגרוף. המאשימה עתרה למתחם שנע בין חודש מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר לעבירת האיומים, וביחס לעבירת ההיזק לרכוש טענו למתחם שנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם, לו הרשעות אלימות רבות בעברו ואף מאסר מותנה, עונש מאסר של 9 חודשים וענישה נלווית.

הפסיקה שהוגשה מטעם ההגנה:

24. ב"כ הנאשם בחרה שלא להגיש פסקי דין הנוגעים לעבירות בהן הורשע הנאשם, אלא פסקי דין העוסקים באלימות חמורה יותר מאיומים, בין השאר עבירות של חבלות של ממש ותקיפה סתם, והכל כדי להמחיש את טענתה כי המאשימה החמירה יתר על המידה עם הנאשם.

א. בת"פ 16052-08-19 **מדינת ישראל נגד פודדובובסקי** הורשע הנאשם על פיהודאיתו בעבירות של חבלה חמורה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש וכן בעבירה של תקיפה סתם כנגד בן זוג. המאשימה טענה למתחם שנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר וביקשה למקם את הנאשם במרכז המתחם. ההגנה עתרה למתחם שנע בין עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר וביקשה לסיים את ההליך בהסתפקות בימי מעצרו של הנאשם. בית המשפט התייחס בפסק הדין לכך שהנאשם והמתלוננת היו נשואים ארבעה חודשים עד ביקשה המתלוננת להיפרד ממנו, לפסיקה ענפה שהוגשה, לחרטה שהביע הנאשם שממנו התרשם כי הינו נורמטיבי וכי ביצע את המיוחס לו על רקע שימוש באלכוהול, וקבע מתחם שנע בין 10 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר. לבסוף נגזר על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו ועונשים נלווים בכלל זאת פיצוי.

ב. בת"פ 18363-11-20 **מדינת ישראל נגד הורמיליאדה** הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם כנגד בן זוג והיזק לרכוש במזיד. המאשימה עתרה לעונש שלא יפחת משמונה חודשי מאסר. ב"כ הנאשם ביקשה להסתפק בימי מעצרו. בית המשפט מצא כי מתחם העונש ההולם נע בין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 3 חודשים ויום.

ג. לבסוף הפנתה ב"כ הנאשם לת"פ 6631-05-15 **מדינת ישראל נגד אבנר אבישר**. הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, חבלה חמורה ואיומים - הכל על רקע סכסוך עם המתלונן. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 7 חודשי מאסר ל-24 חודשים וגזר על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל.

25. לצד הפסיקה שהוצגה על ידי הצדדים ונסקרה על ידי, אפנה גם לת"פ 4363-06-16 **מדינת ישראל נגד טארק גנאים**, שם הורשע הנאשם בעבירות של איומים והיזק לרכוש במזיד (ללא אמצעי מדגים). הנאשם איים על אמו בכך שיהרוג אותה וישרוף את ביתה. בהמשך דפק בחוזקה על דלת המקלחת עת אחותו התקלחה, הטיח מיטתה בקיר, שבר אותה וגרם לחור בקיר. המאשימה עתרה לעונש שנע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל ולענישה ברף הגבוה של המתחם נוכח עברו של הנאשם. בית המשפט קובע כי מתחם הענישה בעבירות איומים כלפי בני משפחה לובש קשת רחבה של עונשים, החל מעונש צופה פני עתיד ועד עונשים של שנה מאסר בפועל.

מתחם העונש:

26. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, בחנתי את הערכים המוגנים את מתחמי הענישה והענישה הנוהגת, מצאתי להעמיד את המתחם על כלל העבירות בין **מספר חודשי מאסר ועד ל-15 חודשי מאסר**.

קביעת העונש הקונקרטי לנאשם:

27. במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרא או לקולא.

28. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. בהינתן האמור, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם, בין היתר בשים לב לפגיעה של ההרשעה והעונש בנאשם, לרבות בשל גילו (43), להודייתו של הנאשם שיש בה כדי נטילת אחריות וחסכון בזמן שיפוטי, למאמציו של הנאשם לתקן את תוצאות העבירה והחרטה הכנה שהביע בפניי.

29. נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם, שלחובתו רישום משנת 2016, אז הורשע בעבירות משנת 2015 של העלבת עובד ציבור, שימוש בכוח למנוע מעצר והפרעה לשוטר. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והאריך מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בתיק פלילי 68077-12-2012. התנאי שהוארך ניתן בפסק דין מיום 2014 בגין עבירות משנה זו של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והיזק לרכוש במזיד. מכאן שהתנאי שחל בתיק שבפניי הינו בגין עבירות שבוצעו בשנת 2014. בנוסף לנאשם הרשעה משנת 2015 בשורה של עבירות מרמה בגין נדון לחמישה חודשי מאסר אשר רוצו בעבודות שירות.

30. עוד נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעלו בטיעונים ובעיקר בדברי אחות הנאשם, שסיפרה על ילדותו של הנאשם ועל הקשיים והאלימות שחווה מצד אביו, לעבודתו הקבועה של הנאשם והמסמך שהוגש בעניין זה ולפעילותו למען הקהילה.

31. לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** למשך 7 חודשים, החל מיום מעצרו ביום 09.12.20 בניכוי ימי מעצרו.

ב. אני מורה על **הפעלת מאסר על תנאי** בן 4 חודשים שהוטל בתיק 29767-07-16. שלושה חודשי מאסר ירוצו בחופף לעונש המאסר בפועל שנגזר בתיק זה כאמור בס"ק א', וחודש מאסר אחד ירוצה במצטבר. **בסך הכל ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל**.

ג. 6 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירות בהן הורשע וכל עבירת אלימות אחרת מסוג פשע, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ד. **פיצוי** על סך 1000 ש"ח למתלוננת (ע"ת 2) אשר יופקד בקופת בית המשפט עד 7 ימים לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר ויועבר לידי ע"ת 2 על פי פרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים על ידי הנאשם, יש להחזיר לידיו או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"א, 11 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.